

ת"פ (כפר סבא) 38055-03-25 - מדינת ישראל נ' אילן גופר (עציר)

ת"פ (כפר-סבא) 38055-03-25 - מדינת ישראל נ' אילן גופר שלום כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 38055-03-25

מדינת ישראל

נגד

אילן גופר (עציר)

בית משפט השלום בכפר-סבא

[05.06.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרייז

החלטה

לפניי בקשה למחיקת הוראות החיקוק הנוגעות לעבירות התעבורה בכתב האישום (באישום הראשון - הוראות החיקוק בסעיפים 2 ו-3, ובאישום מס' 2 הוראות החיקוק בסעיפים 2 ו-4).

הבקשה מבוססת על סעיפים 149 (3), (4), (8), (10) לחוק סדר הדין הפלילי.

רקע

ביום 5/1/25 הוגש נגד הנאשם כתב האישום בת"פ 9069-01-25 (להלן - "התיק הנוסף"). במסגרת התיק הנוסף יוחסו לנאשם בין היתר עבירות תעבורה של נהיגה בזמן פסילה.

ביום 24/3/25 ניתנה החלטה בטענות המקדמיות בתיק הנוסף. בהחלטה נכתב:

"התוצאה של כל האמור היא שיש מקום לנתק את עבירות הנהיגה בזמן פסילה, כמו גם את עובדות החלק הכללי הקשורות אליהן, מכתב האישום הנוכחי, ובכך הטיעון המקדמי יתקבל. את ההכרעה בשאלת קיומן של עבירות אלה יש להותיר למועד שבו יוכרע גורלו של תיק החקירה החדש, כך שאם יוגש כתב אישום בגינו, אין מניעה כי יכלול את העבירות האמורות, חלף הכללתן בכתב האישום הנוכחי."

ביום 16/3/25 הוגש כתב האישום בתיק הנוכחי, במסגרתו מיוחסות לנאשם עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרת צו שנועד להגן על אדם, וכן עבירות תעבורה, לרבות נהיגה בזמן פסילה. זאת בגין אירועים שנטען כי התרחשו לאחר הגשת כתב האישום בתיק הנוסף.

ביום 20/4/25 ב"כ הנאשם הגיש את הבקשה הנוכחית, במסגרתה טען טענות דומות לטענות אותן פרט במסגרת הטענות המקדמיות בתיק הנוסף. זאת כפי שיפורט להלן.

טענות הנאשם

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם נחקר מספר פעמים בדבר אופן קבלת רישיון הנהיגה, והחקירות לא הניבו דבר וחצי דבר. נטען כי הטענה לפיה הנאשם קיבל את רישיון הנהיגה שלו במרמה או בהכשלת משרד הרישוי לא הוכחה בבית המשפט, ולפיכך המאשימה מושתקת מלטעון טענה זו, לרבות בחלק הכללי. הודגש כי הנאשם עומד על חפותו באשר לאופן השגת הרישיון, אך מכל מקום העבירה הנטענת בהקשר זה התיישנה. במצב דברים זה, כאשר הטענות בהקשר זה של התנהלות הנאשם מופיעות בחלק הכללי של כתב האישום, הדבר הינו בניגוד להנחית פרקליטת המדינה מס' 3.1 "הכנה וניסוח כתבי אישום", האוסר הכללה בכתב האישום של עבירה שהתיישנה.

נטען כי המאשימה מכפישה את שמו של הנאשם בכך שהיא טוענת שהנאשם השיג את רישיון הנהיגה שלו שלא כדין. נטען כי המאשימה משפיעה באופן פסול על בית המשפט, בכך שהיא יוצרת דעה קדומה ומובילה במתכוון לקו חשיבה שלילי כלפי הנאשם. בכך, נפגעת זכות הנאשם להליך הוגן.

עוד נטען כי קיים ניתוק מוחלט בין סעיף 9 לחלק הכללי לכתב האישום, המפרט את הטיעון בדבר אופן השגת הנאשם את רישיון הנהיגה, לבין עובדות כתב האישום. משכך, האמור בסעיף 9 אינו נדרש לבירור כתב האישום, אלא הינו בגדר "מנגינת רקע שלילית במטרה ברורה להשפיע שלא כדין על בית המשפט הנכבד".

דיון והכרעה

אין מחלוקת בין הצדדים כי לא היה באפשרותה של המאשימה, בעיתוי הנוכחי, להגיש נגד הנאשם כתב אישום בגין עבירה לפי סעיף 66 לפקודת התעבורה, הנובעת מטענתה העובדתית של המאשימה כי הנאשם פעל להשגת רישיון הנהיגה במרמה או בהכשלת משרד הרישוי. זאת מחמת התיישנות, בשים לב לכך שמדובר בעבירת עוון שעל פי הנטען נעברה בשנת 2017. ב"כ המאשימה אף הבהיר כי הדברים באו לידי ביטוי בהחלטת פרקליט לגבי תיק החקירה החדש שהוזכר בהחלטתי בתיק הנוסף.

במצב דברים זה, אין עוד כל אפשרות לכרוך את בירור עבירות התעבורה הנטענות בענייננו בבירור של עבירה עצמאית הנוגעת לאופן השגת הנאשם את רישיון הנהיגה. זאת, בשונה מאשר היה ברקע להחלטה בתיק הנוסף, או אז עדיין התנהלה החקירה בתיק החקירה החדש. לצד זאת, אין בהחלטה שלא להעמיד לדין את הנאשם בגין המעשים שנחקרו בתיק החדש בכדי לשמוט את הקרקע מתחת לעבירות התעבורה מושא ענייננו. שכן, החקירה שהסתיימה לא הביאה את המאשימה למסקנה עובדתית כי הנאשם פעל כשורה בהשגת הרישיון, אלא כי השיג הרישיון שלא כדין, אך העבירה הכרוכה בכך התיישנה.

עם זאת, אין פירוש הדברים שיש לנתק את עבירות התעבורה בהן עסקין מהטענה העובדתית כי הרישיון הושג שלא כדין. טענה זו הכרחית להבנת כלל הטיעון העובדתי שבכתב האישום, היינו שהנאשם נהג בהיותו לא מורשה לנהיגה, כאשר אי הרשאתו נבעה מעונש הפסילה לצמיתות שהוטל עליו, כאשר הוצאת הרישיון לאחר מכן אינה גוברת על כך. כל זאת לכאורה, במישור העובדתי והמשפטי, וזכויותיו של הנאשם שמורות להזים הטענות בכל אחד מהמישורים. על כן, הכללת סיפור המעשה הנטען באשר לאופן השגת הרישיון, כמו גם הכללת פסילת רישיון הנאשם לצמיתות, נדרשות לצורך הצגת טיעון סדור מצד המאשימה באשר לעבירות התעבורה המיוחסות לנאשם. משכך, עובדות נכללו באופן ענייני בכתב האישום, ולא משיקול זר של השחרת פני הנאשם או כיוצא בזה. משכך, אין בהכללתן בכתב האישום כדי לפגוע בהליך ההוגן לו ראוי הנאשם.

הדברים אף לא סותרים את הנחיית פרקליט המדינה שצויינה. ב"כ הנאשם הפנה לאיסור העקרוני בהנחיה זו לכלול בכתב האישום עבירות שהתיישנו, אולם הנחיה זו מחריגה עקרון זה במצב דברים שמתאים לענייננו. כך נקבע בסעיף 55 להנחיה:

"אין באמור לעיל כדי למנוע הכללתן של עובדות מסויימות אודות עבירות שהתיישנו בכתב האישום, במקרים חריגים, ובלבד שהדבר הנו בעל רלוונטיות מיוחדת לשם הבנת ההקשר של העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, רקען ודרך התפתחות הדברים....".

לצד האמור, בחנתי את האפשרות לפיה, כפי שבוצע בתיק הנוסף, ינותקו עבירות התעבורה מהעבירות האחרות, ויכללו בהליך נפרד. אדרבא, כאשר מדברי ב"כ המאשימה עלה כי הליך שכזה נפתח בבית המשפט לתעבורה בעניין עבירות התעבורה שנמחקו מהתיק הנוסף. דא עקא, שבאופן שונה מאשר אירע בתיק הנוסף, בענייננו לא ניתן לבצע ניתוק שכזה. בבחינת כלל העבירות שנכללו במקור בתיק הנוסף ניתן היה לבצע בירור עובדתי לעבירות התעבורה באופן נפרד מרוב רובן של העבירות האחרות שבתיק הנוסף, שהיוו את עיקרו. לא כך הם פני הדברים בענייננו, שעה שהטענות כי הנאשם נהג ברכב בשני פרטי האישום הינן הבסיס העובדתי הן לעבירות התעבורה והן לעבירות הפרת ההוראה החוקית, ומטבע הדברים נתמכות באותן ראיות.

במצב דברים זה, לא ניתן בענייננו להורות על מחיקת עבירות התעבורה מכתב האישום בהתאם לסעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי, אלא שיש מקום לבירור כולל של העבירות שבכתב האישום, בהתאם לסעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי. סוף דבר

בשים לב לכל האמור, איני מורה על כל שינוי בכתב האישום, ומשכך הבקשה נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 15/6/25 שעה 13:00.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"ה, 05 יוני 2025, בהעדר הצדדים.

ה